

[Udenrigsministeren]

med Sikkerhedsrådets resolution nr. 820 af 17. april 1993.

Herudover har FN's Sikkerhedsråd ved resolution nr. 713 af 1991 indført en våbenembargo, der gælder for alle landene i det tidligere Jugoslavien. Våbenembargoen, der også omfatter andet militært udstyr end våben, og som blev indført i Danmark ved kgl. anordning nr. 657 af 27. september 1991, er stadig gældende for alle landene i det tidligere Jugoslavien.

Spm. nr. S 867

Til *udenrigsministeren* (24/5 93) af:

Pia Kjærsgaard (FP):

»Vil udenrigsministeren oplyse formålet med de indførte sanktioner mod områder/stater inden for det tidligere Jugoslavien?«

Svar (7/6 93):

Udenrigsministeren (Niels Helveg Petersen):

Formålet med de indførte sanktioner er tosidet. Sanktionerne er på den ene side et politisk signal om, at Serbien og Montenegro vil blive fuldt isoleret i mange år fremover, medmindre de indstiller deres støtte til og deltagelse i den militære offensiv i Bosnien-Hercegovina samt et politisk signal til den bosnisk-serbiske part i krigen om at samarbejde om genoprettelsen af freden i Bosnien-Hercegovina. På den anden side tjener sanktionerne i sig selv et selvstændigt mål ved at destabilisere økonomien og forsyningssituationen i Serbien og Montenegro, således at der indenrigspolitisk skabes et pres mod de to republikkers politiske ledelse enten direkte udtrykt af befolkningen eller ved den politiske ledelses bevidsthed om, at risikoen for folkelig utilfredshed er stigende, efterhånden som sanktionerne får alvorlig indflydelse på den enkelte borgers hverdag. Det politiske signal understøttes således af de faktiske virkninger af sanktionerne.

Hvad særligt angår handels- og transitforbudet mod de serbisk besatte områder i Kroatien og Bosnien-Hercegovina, gør de samme formålsbetragtninger sig gældende.

Spm. nr. S 868

Til *udenrigsministeren* (24/5 93) af:

Pia Kjærsgaard (FP):

»Vil udenrigsministeren angive sin holdning til, hvorvidt de indførte sanktioner mod det tidligere Jugoslavien er effektive og opfylder målsætningen for sanktionerne?«

Svar (7/6 93):

Udenrigsministeren (Niels Helveg Petersen):

Indførelse af et sanktionsregime er en omfattende og ressourcekrævende opgave, der fordrer en stor indsats fra og koordination mellem mange lande og disses myndigheder, førend sanktionerne bliver fuldstændigt effektive. Hertil kommer, at det sanktionerede lands geografiske placering og tætte kommercielle forbindelser m.v. med nabolandene naturligvis kan gøre det særlig vanskeligt at indføre en effektiv embargo.

Det er imidlertid regeringens vurdering, at en betydelig del af de to ovennævnte mål er nået. For det første er den serbisk-montenegrinske ledelse nu begyndt at distancere sig fra de bosnisk-serbiske aktiviteter og har anbefalet de bosniske serbere at acceptere Vance-Owen-fredsplanen for Bosnien-Hercegovina og endog annonceret at ville stoppe leverancer til de bosniske serbere. Det må nu vise sig, om der også er vilje til handling bag disse nye meldinger fra den serbiske ledelse. Det må således antages, at sanktionerne som politisk signal nu har manifesteret sig i den serbiske ledelses bevidsthed som et problem, der vil kunne få alvorlige indenrigspolitiske konsekvenser.

Den serbisk-montenegrinske økonomi og forsyningssituation er overordentlig dårlig og overlever for tiden kun på tiltag (som f.eks. trykning af pengesedler), der ikke i længden vil kunne redde økonomien. Hertil kommer, at de alvorligste brud på sanktionerne hidtil er sket via transittrafikken, der jo nu med resolution 820 er blevet forbudt, medmindre FN's Sanktionskomité giver specifik tilladelse hertil. Det må således forventes, at de nyligt indførte sanktioner vil bidrage yderligere til effektivisering af sanktionerne, herunder navnlig til forringelse af forsyningssituationen, der allerede er stærkt præget af den oprindeligt iværksatte embargo.

Spm. nr. S 881

Til *undervisningsministeren* (27/5 93) af:

Pia Kjærsgaard (FP):